

træffe alle nødvendige Beslutninger og derfor maa have et indgaaende Kendskab til alle Love — herunder Straffeloven —, Vedtægter og andre Bestemmelser.

Da der som Regel indenfor denne Kategori af Politiet ikke findes Avancementsposter, og højere Løn saaledes ikke kan erhverves ved Forfremmelse, selv gennem hele Politimandens Tjenestetid, til han falder for Aldersgrænsen, formener vi, at det er et berettiget Ønske, naar man foreslaar, at der tildeles Polititjenestemænd i Enkeltmandsdistrikter et pensionsgivende Tillæg ikke under 500 Kr. efter 10 Aars Tjeneste.

Befolkningen paa Landet henvender sig meget ofte paa den stedlige Landpolitibetjentes Bopæl for at gøre Anmeldelse — ogsaa i kriminelle Sager —, søge Raad og Vejledning, og man mener derfor, at der for Brug af privat Lejlighed i Tjenesteanliggender bør tildeles Landpolitiet en passende Godtgørelse, der bør være saa stor, at den ogsaa kan dække Udgiften til Kontorhold i al Almindelighed.

Det er i vor Tid et almindeligt Krav fra Befolkningens Side, at Politiet i Tilfælde af begaaede Forbrydelser, Færdselsulykker o. lign. kommer hurtigt til Stede, hvilket selvfølgelig ogsaa har stor Betydning under den senere Efterforskning og Behandling ved Retten; Afstandene kan tilmed være ret udstrakte, og naar henses til, at Politiets Arbejde i de senere Aar som Følge af mange nye Love og Bestemmelser har taget stærkt til, er det af stor Vigtighed, at Landpolitiet forsynes med Motor-køretøjer, som for længst i mange Byer er taget i Brug som Udrykningsvogne.

Man undlader ikke at bemærke, at Ekspeditionen af de mange Sager enten kræver hurtig Befordring (Motorkøretøj) eller Udvidelse af Politiets Personale.

Man skal tillade sig at anmode om, at Polititjenestemændene i større Udstrækning end hidtil forsynes med Love og Bestemmelser.}

ad § 118.

Da man er af den Formening, at Over- og Inspektionsbetjente henhører til de overordnede Polititjenestemænd, kan man ikke anerkende den i Bemærkningerne til § 118 om dette Spørgsmaal fremsatte Fortolkning, og man tillader sig derfor at foreslaa, at de overordnede Polititjenestemænd i København faar 2 Repræsentanter til Politiraadet, deraf 1 for Over- og Inspektionsbetjente.

Bestemmelsen om, at Politiraadene „kan“ fremkomme med Forslag, tillader vi os at foreslaa ændret til „skal“, idet vi af Erfaring ved, at det er nødvendigt ad lovmæssig Vej at paalægge Raadene bestemte Funktioner.

Endvidere henstiller vi, at Ordene „om Regler“ udgaar.

2 det Afsnit.

Idet vi tillader os at henvise til vore Bemærkninger til § 112 under 1ste Afsnit, maa vi hævde, at en uforandret Fortsættelse af de for sønderjydsk Ordenspoliti nugældende Vilkaar vil medføre uheldige, ja, sandsynligvis skæbnesvangre Følger. Der tænkes hermed saavel paa, hvor vanskeligt for ikke at sige umuligt det i Længden vil være for Personalet at bevare den for Politiet saa absolut nødvendige økonomiske Uafhængighed med de nuværende Lønforhold, som paa Følgen af, at i alt Fald den bedste Part af Personalet efterhaanden vil søge over i andre og bedre lønnede Politistillinger i det øvrige Land, to Forhold, som hverken Sønderjylland eller Staten kan være tjent med, især naar man tager de forskellige særlige Forhold og Bevægelser i Sønderjylland i Betragtning.

Man kan ikke se bort fra, at det sønderjydske Ordenspoliti paa mange Omraader og ikke mindst i lønmæssig Henseende har været tilsidesat paa en saadan Maade, at der her absolut maa ske en Ændring, saaledes at Forholdene under Hensyn til den Særstilling, sønderjydsk Ordenspoliti for Tiden indtager, forbedres ved, at Antallet af Forfremmelsesposter forøges, og Lønningsbestemmelserne for den øvrige Del af Landets Politi — herunder Kriminalpolitiet — kommer til at gælde for det sønderjydske Ordenspoliti.

Det under sønderjydsk Ordenspoliti sorterende Arbejde kræver fuldt saa meget af sin Udøver og er af mindst lige saa stor samfundsmæssig Betydning som det under Kriminalpolitiet henhørende, hvorfor det synes saa meget mere mærkeligt,